

fra floden Manavgat i Anatolien, som skal transporteres med en flåde af kæmpemæssige tankskibe, der nu er ved at blive bygget i Israel, der har alvorlige problemer på grund af omdannelse af vandet i dets vandførende lag til brakvand.

På baggrund af, at Tyrkiet har ansøgt om tiltrædelse af Den Europæiske Union, bedes Kommissionen besvare følgende: Hvilket kendskab har Kommissionen til indholdet af disse aftaler? Vil Kommissionen underrette Europa-Parlamentet herom?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Günter Verheugen

(25. februar 2004)

Kommissionen har ikke noget specielt kendskab til og har heller ikke fået nogen officiel underretning om, hvad der er indholdet af de aftaler, det ærede medlem nævner.

Som det hed i erklæringen fra Det Europæiske Råds møde i København i 1993 »kræver medlemskab, at et kandidatland skal have opnået stabilitet i de institutioner, der skal garantere demokrati, retssikkerhed, menneskerettigheder og respekt for og beskyttelse af minoriteter«. Det er navnlig på baggrund af disse kriterier, at Kommissionen vil foretage sin vurdering af Tyrkiets fremskridt henimod tiltrædelse i den næste periodiske rapport.

(2004/C 88 E/0699)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0104/04

af José Ribeiro e Castro (UEN) til Kommissionen

(22. januar 2004)

Om: Namibia — Fare for overgreb mod farme

Efter sammenbruddet i forhandlingerne mellem Sammenslutningen af Landarbejdere i Namibia (NAFWU) og Namibia Agricultural Union (NAU), som omfatter størstedelen af farmerne i Namibia, erklærede landarbejdersammenslutningen ifølge dagbladet »The Namibian« og dele af den internationale presse, at den havde planer om at invadere nogle farme. Dette har skabt frygt for, at der vil ske en gentagelse af begivenhederne i Zimbabwe, om end uden officiel støtte.

Situationen er blevet endnu mere anspændt efter NAFWU's meddelelse om, at de pågældende aktioner måske allerede ville starte i denne måned.

Der må i den forbindelse mindes om, at Namibia lige siden uafhængigheden har søgt at skabe en vis lighed med hensyn til jordbesiddelse ved indførelsen af et program, der går under betegnelsen »willing seller, willing buyer«. I henhold til dette program har staten fortrinsret, hvis en jordejer ønsker at sælge, uden at der skal foretages nogen form for ekspropriering.

Det ventes, at folkemasserne vil udnytte den forestående kampagne op til valget af den nye præsident efter Sam Nujoma, der har været ved magten i 14 år, og der hersker frygt for de menneskelige og materielle ødelæggelser, som dette kan afstedkomme.

Kommissionen bedes på den baggrund besvare følgende spørgsmål:

- Råder den over kvalificerede oplysninger om dette spørgsmål, og hvilken udvikling venter den?
- Har den rettet eller vil rette henvendelse herom til de namibiske myndigheder eller arbejdstagerorganisationer eller arbejdsgiverforeninger? Hvilke foranstaltninger har den truffet eller vil træffe for at forhindre, at denne konfrontationssituation skærpes og breder sig til andre afrikanske lande?
- Mener den, at europæiske interesser i Namibia er truet på nogen måde? Har den eller vil den søge at opnå sikkerhedsgarantier fra den namibiske regering?
- Vil den være rede til at samarbejde med den namibiske regering, hvis denne skulle anmode herom? Hvilken rolle kan EU spille i denne sag, navnlig med hensyn til at skabe forsoning mellem konfliktens parter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Poul Nielson

(4. marts 2004)

Kommissionen er bekendt med det almindelige problem vedrørende ejendomsretten til erhvervsmæssigt drevet landbrugsjord i Namibia og i denne forbindelse nogle enkelttilfælde af arbejdstvister, der får bred omtale i de lokale medier.

Med hensyn til den fremtidige udvikling på dette område stoler Kommissionen på, at regeringen fortsat vil overholde loven og forhindre ulovlige handlinger. Regeringens forsigtige, men bestemte udtalelser om enkeltsager viser, at den fuldt ud støtter anvendelsen af det vedtagne »willing buyer-willing seller«-princip (der udelukker ulovlige handlinger).

Gennem sin delegation i Namibia har Kommissionen solide forbindelser med de ansvarlige regeringsmyndigheder, især jordreformministeren og landbrugsministeren, samt med »Commercial Farmers Union« (NAU) og »Namibian National Farmers Union« (NNFU). Ud fra den igangværende dialog med disse institutioner konkluderer Kommissionen, at regeringen fortsat sikrer, at eventuelle tvister bilægges på en fredelig måde og i overensstemmelse med gældende love, og at den vil gøre sit yderste for at undgå enhver konfrontation. Negative virkninger på nabolande (eller risikoen for, at der sker det samme i Namibia som i Zimbabwe) synes således udelukket.

Namibia har på det seneste indgået investeringsbeskyttelsesaftaler med en række medlemsstater. Disse aftaler vil skabe yderligere retssikkerhed for ejendom og investeringer.

Inden for rammerne af Cotonou-aftalen og Kommissionens dermed forbundne landstrategidokument for Namibia er det blevet vedtaget, at »udvikling af landdistrikter«, der også omfatter jordreformspørgsmålet, bliver hovedindsatsområdet for det fremtidige udviklingssamarbejde i dette land. Kommissionen har bestemt erkendt, hvor stor en betydning dette spørgsmål har i forbindelse med Namibias udvikling, og indset, at et vellykket jordreformprogram kan være et effektivt middel til at konsolidere forsonings- og demokratiseringsprocessen i dette land. Der er forberedelser i gang for at yde en sådan bistand. At se bort fra behovet for en jordreform — og hermed fremme af en rimeligere jordfordeling — ville være en fejl og samtidig svække fattigdomsbekæmpelsen. I forbindelse med Kommissionens rolle som partner gælder dette ikke alene i Namibia, men i hele regionen.

(2004/C 88 E/0700)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0116/04

af Dana Scallon (PPE-DE) til Kommissionen

(26. januar 2004)

Om: Leader II-projekter — Blue Dragon-sagen

1. Kan Kommissionen — for så vidt angår Leader II-projekter — bekræfte, at Kongeriget Spanien modtager 30 % af EU-støtten? Er Kommissionen klar over, at den lokale aktionsgruppe Salines-Bassegodas konti i forbindelse med Blue Dragon 2000-sagen blev godkendt af den spanske regering? Er Kommissionen klar over, at et beløb på 43 000 EUR blev overført til Frankrig? Er Kommissionen klar over, at den regionale minister Josep Grau, som har ansvaret for den lokale kontrol, erkendte, at Blue Dragon 2000-folkene var blevet ofre i denne sag, men at ingen straffedomstol nogensinde har modtaget en klage?

2. Som bekendt forsynede Blue Dragon-folkene OLAF med materielle beviser, som førte til forfølgelse af sagen fra september 2000 til november 2001, men er Kommissionen klar over, at OLAF erkendte, at der var tale om uregelmæssigheder, men alligevel tilsluttede sig de spanske konklusioner? Kan Kommissionen forklare, hvorfor der ikke blev foretaget undersøgelser i hverken Spanien og Frankrig?

3. Som bekendt indgav indehaverne af Blue Dragon en officiel klage mod Kongeriget Spanien den 9. marts 2002. Hvordan vil Kommissionen på baggrund heraf fortolke det forhold, at man tilsyneladende endnu ikke er færdig med at undersøge, om klagen er gyldig?